

Meerdaagse wandeltocht door de Vaucluse, in het hart van de Provence

Het departement Vaucluse in de regio Provence-Alpes-Côte d'Azur kent een prachtige natuur, vele maanden per jaar een aangename temperatuur en is tezamen met 3000 km aan gemarkeerde wandelpaden met recht een paradijs voor wandelliefhebbers te noemen.

Min of meer door het hart van het departement loopt van oost naar west de Luberon bergrug. Een uitloper van de Alpen. Samen met de *zuidrand van het Plateau de Vaucluse* vormt het *le Parc Naturel Régional du Luberon*.

Met dit soort teksten kun je als wandelgebied thuis komen.

TGV naar Avignon

Om er te komen kozen wij voor een treinretour Rotterdam-Avignon. Met een (verplichte) overstap in Parijs (van Paris Nord naar Gare de Lyon, 15 minuten met de metro). De totale reisduur tussen de twee steden varieert van 7,5 uur tot 11,5 uur. Vanuit Avignon TGV-station met de bus naar Cereste, 80 km naar het oosten, waar wij onze tocht begonnen (reistijd met de bus: ongeveer 2 uur).

pittoresk

Het wandelgebied

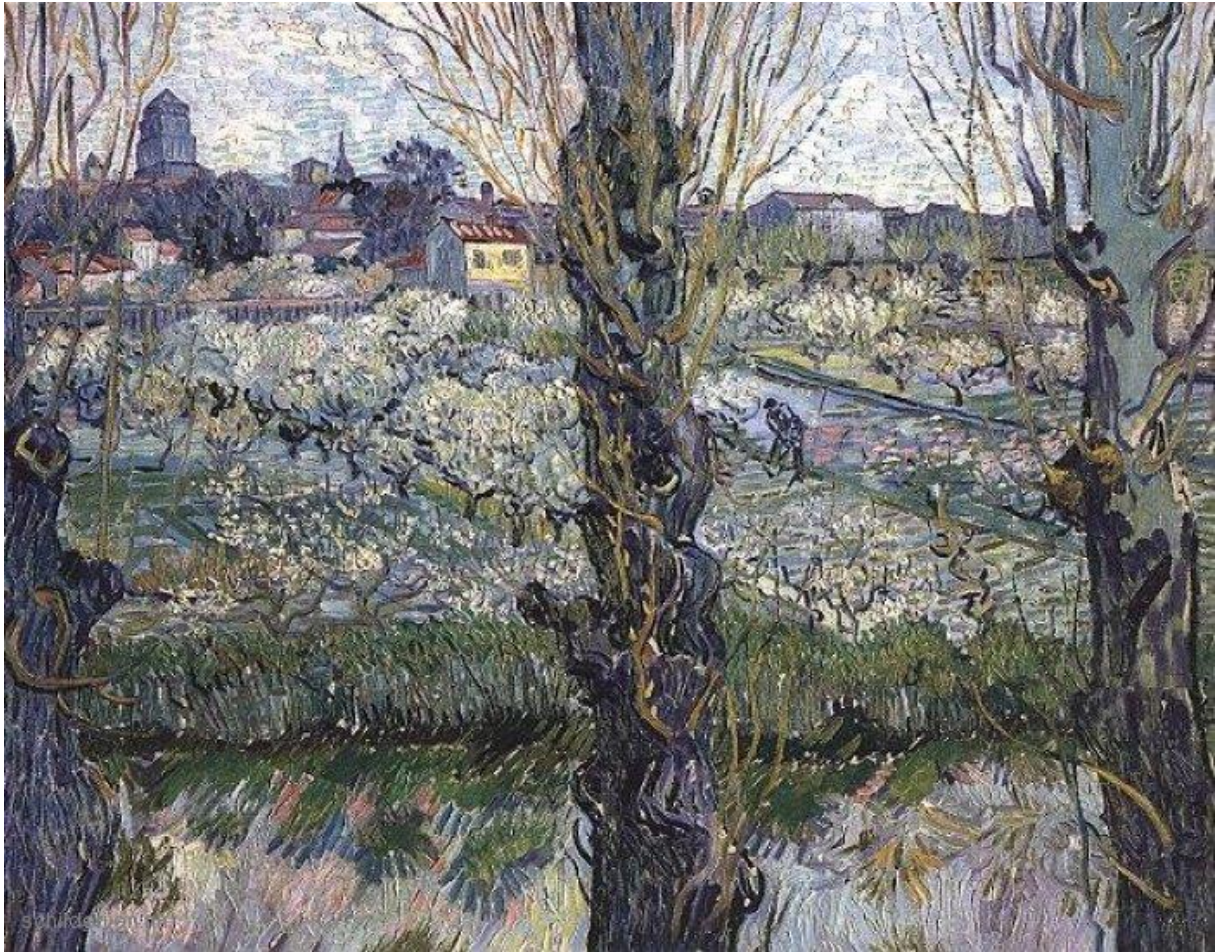
Dat dit gebied in de Provence geliefd is bij de toerist verwondert niet. Bezienswaardigheden in overvloed.

Waar je je ook bevindt: veelvuldig heb je zicht op de Mont Ventoux (1909 m).

De Vaucluse telt een riant verzameling aan pittoreske dorpjes, sommigen op een unieke wijze tegen een heuvel aangebouwd. Vroeger onneembare vestingen. Of van half juni tot en met augustus kun je wandelen langs de fantastische gekleurde lavendelvelden, al dan niet in de buurt van de Abdij de Notre-Dame de Sénanque bij Gordes. Of wat denk je van een dagwandeling door Le Colorado Provençal, waar de aanwezigheid van oker in de grond de wandelaar een fascinerend kleurenpalet voorschotelt. Is het karmozijnrood? Geel? Oranje? Bloedrood? Soms blauw. En soms groen...

Ik kan me bij de landschappen van de Vaucluse goed voorstellen dat van Gogh in 1883 het donkere

en sombere gebied achter Emmen (Drenthe) voor gezien hield en zich een paar jaar later, via Parijs, in Arles vestigde. Van *Landschap met turfhoop* naar de kleurenexplosies van *De bloeiende boomgaard met zicht op Arles!*

Van Gogh bloeiende boomgaarden, gezicht op Arles

De meerdaagse wandeling

Een ontspannende eerste etappe van Cereste naar Viens door een heuvelachtig gebied met in het zuiden voortdurend zicht op de bergen van de Luberon. Viens is zo'n typisch Provençaals middeleeuws dorpje met de smalle straatjes, een kasteel(-tje), belfort, kerk en prachtige woningen. Ook herinneringen aan die lastige vervoeringen van het werkwoord *venir* komen weer boven: *je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous venez en ils viennent*. Terwijl *viens* in het Frans ook "gewoon" betekent. Maar dit terzijde. Je had deze laatste teksten ook mogen overslaan. Op de etappe Viens - Saint-Saturnin-lès-Apt begin je zo halverwege aan de sensationele wandeling door de geologische vormen en schitterende kleuren van het massief van *le Colorado Provençal*. Heel bijzonder. Volgens het Toeristenbureau Vaucluse-Provence "*kun je zo ieder moment Clint Eastwood en andere cowboys ontmoeten*" maar dat lijkt me eerder een belediging voor deze fantastische show dan een aanbeveling...

Colorado Provençale

Saint-Saturnin-lès-Apt is, opnieuw, een middeleeuws dorp met de nodige architectonische juweeltjes.

Waarna we verder trokken naar Gordes, via Roussillon. Roussillon geldt als een van de mooiste dorpen van Frankrijk. Een geel-, rood- en oranje gekleurd dorp met een aantal nog te bezoeken oude okermijnen. Gordes ligt boven op een heuvel (tot 635 m) en voldoet aan alle clichés van een dorp in de Provence.

Gordes

De wandeling gaat tijdens deze etappe door okergekleurde bossen, heuvelachtig, van verrassing naar verrassing, waarbij de kleurencombinatie van de felblauwe lucht, de donkergroene dennenbomen en oranje vormen in en op de aarde je bij zullen blijven. Denk ik.

De laatste etappe naar Fontaine de Vaucluse gaat langs de Abbaye Notre-Dame de Sénanque. Gesticht in 1148 en bekend met een roerige en bloederige geschiedenis. Momenteel een contemplatieve gemeenschap van biddende cisterciënzer monniken. De plaatjes van de abdij met de bloeiende lavendel in de kloostertuinen zijn wereldberoemd. Een gemeenschap van een heel andere orde is *les Bories et Spa*: een “welzijnsverblijf” waarin de verdieping vooral door de portemonnee en de aangeboden luxe wordt bepaald. Zo loop je van het ene uiterste naar het andere.

de Abbaye Notre-Dame de Sénanque

Fontaine de Vaucluse ligt aan de rivier la Sorgue. Ten zuidoosten van het stadje komt de ondergrondse rivier weer “boven”, een zogenoemde resurgentiebron. Zorg ervoor dat je je route zo indeelt dat je vanuit Gordes uitkomt bij deze bron en je je weg langs de rivier kunt vervolgen naar het stadje. Het kan er druk zijn maar dat moet dan maar. De schoonheid van dit stukje wandelroute vergoedt veel.

De volgende dag de bus terug naar Avignon. Nog 30 kilometer. En je bent weer rond.

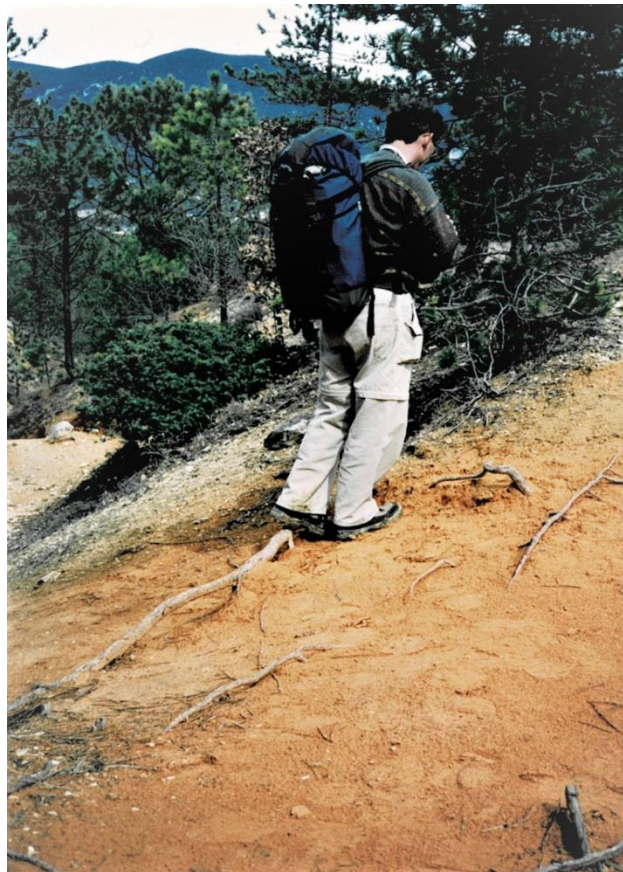
Algemene routetips

- Goede kaarten van het wandelgebied zijn de IGN-nummers 3242OT en 3142OT.
- De mogelijkheden voor vrij kamperen zijn groot. In alle parken geldt dat je geen of zo weinig mogelijk sporen achter laat. Vanzelfsprekend!
- Je kent waarschijnlijk onze waarschuwing al voor de gîtes: zo zijn ze open, zo zijn ze dicht. Controleer je reservering.
- Als je de mogelijkheid hebt: verleng je wandeltocht nog met een dag Avignon. De (halve) brug - *Sur le pont d'Avignon, on y danse, on y danse* - moet je natuurlijk een keer gezien hebben, maar in de stad zijn nog een flink aantal andere bezienswaardigheden de moeite waard. Zoals het Palais des Papes, het Place d'Horloge of het Musée du Petit Palais. En doe je de route in juli dan heb je de kans om iets van het wereldberoemde festival d'Avignon mee te maken.

- Gastronomisch hoogtepunt? Bij de warme bakker een baquette kopen, een paar lekkere (geiten?-)kazen bij de plaatselijke épicerie, de rugzak in de rug in plaats van op de rug..... (en de wijn nog even uitstellen).

Gastronomie

Colorado Provencale

het Musée du Petit Palais. Botticelli.